

ТЕОДОР СТЪРДЖЪН ДОБРИЯТ МУ АНГЕЛ

Превод от английски: Любомир Николов, —

chitanka.info

Джин Уилис пропадеше. Никой не би могъл да го предвиди, но когато стана, всички се изписаха пророци. Едни казваха: „Какво друго да очакваш от такъв човек?“, други: „Как да се справи с подобна задача един младок, дето няма и година опит във вестникарския бизнес?“, трети: „Надцени се Уилис. Свършено е с него“.

Естествено, не знаеха какво е преживял... какво преживява. Как да запълва ден подир ден цяла колона с глупавите отговори, които чуваше от глупави хора като репортер на „Ивнинг сънбърст“, когато сърцето му бе натежало, нозете му едва се влачеха и цялото му същество копнееше за момиче, което не искаше и да го чуе? Бети Райордан... тя не прие молбата му да отложат сватбата с една година докато съберат малко пари. Беше ревнива и го обвини, че всъщност си пази свободата, за да тича подир други момичета. После каза, че не иска повече да го вижда. Не е честно? Точно така, но той я обичаше. Обичаше я! Какво го интересуваха хорските отговори на разни тъпи въпроси като „Кой ще спечели купата тази година?“, „Поддържате ли идеята за трети мандат?“ или „Как приехте предложението за брак?“.

Когато го натовариха с новата работа, отначало той направо възроди колонката на Любопитния репортер. Умееше да изтъква мнението на човека от улицата точно и ясно. Всеки от коментарите върху печатния лист бе блестящ, оригинален, забавен и изключително интересен. А сега? Просто си вършеше работата. Тоест, задаваше на множество хора всекидневния читателски въпрос, пишеше думи колкото да запълни колоната и ги предаваше на редактора. Но и най-зеленият новак би могъл да го замести откакто се скараха с Бети Райордан. Джин Уилис беше посърнал — личеше, че си отива.

Пък и днешният въпрос! Защо му трябваше на редактора да избира такова нещо? „Как бихте казали на бившия си любим, че желаете да се върне?“. Перспективата да изслушва отговорите на разни секретарки и сервитьорки бе най-изтънчено мъчение. Е, все някак щеше да се справи... винаги се справяше.

— Да започваме — каза си той.

— Извинете, госпожице. Аз съм Любопитния репортер. Бихте ли отговорили на днешния ни въпрос? Чудесно. Име? Професия? А сега към въпроса. Как бихте казали на бившия си...

А как ли би го казала Бети Райордан?

— ... О, така значи? Чудесно, госпожице Ранд...

Имаше ли изобщо надежда Бети Райордан да му каже, че желае да се завърне?

— ... Ще го видите в утрешния „Сънбърст“. Благодаря ви... Извинете, госпожице. Аз съм Любопитния репортер. Бихте ли...

Трийсет и петата се оказа пухкава дама, която твърдеше, че ако веднъж е изхвърлила един мъж от живота си, повече няма да го допусне. Беше доста гръмогласна и наоколо се събра ухилена тълпа. Е, това поне му спестяваше труд. Винаги се намираха пет-шест идиоти сами да си предложат мнението.

— Много ви благодаря, госпожице Робъртсън — машинално изрече той. — Ще го видите в утрешния „Сънбърст“. Би ли желал още някой...

Тълпата се люшна и до него застана ново момиче. Без да откъсва очи от бележника, той запита:

— Името ви?

— Бети Райордан — отвърна един топъл, познат глас.

Последната капка! Но нямаше да ѝ достави удоволствието да го види как страда, че е принуден да пита тъкмо това. Гласът му почти не трепереше, когато изрече за трийсет и шести път:

— Как бихте казали на бившия си любим, че желаете да се върне?

— Бих му казала, че съм била пълна глупачка и изобщо не трябвало да се караме... Бих казала, че не мога да живея без него... Бих казала, че е бил прав, а аз съм сбъркала тъй ужасно. Бих... о, Джин! Джин, скъпи! Откакто излезе от редакцията все вървах подир теб и се надявах да ме видиш. Ти беше прекалено горд, за да ме потърсиш, аз бях прекалено горда, за да ти пиша и... о, Джин, нека се върна! Нека се върна!

Тълпата изрева, когато двамата се прегърнаха, без да бързат...

— Как ти харесва това? — провикна се редакторът, подхвърляйки към коректора ръкописа на Джин. — Тъкмо бяхме готови да изхвърлим Джин Уилис задето занемари работата, а той взе, че донесе един малък шедьовър. Кажу на касиера да задраска надписа върху плика със заплатата му. Между другото, от кого беше днешният читателски въпрос?

— От някоя си... — коректорът се вгледа в първата страница на ръкописа — ... Бети Райордан. Защо?

— Просто се чудех. Дума да няма, това момиче е добрият ангел на Джин Уилис.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.